

ken, ikke vilde kunne høres af Omsætningen, at Antallet eller Beløbet vilde være for stort for Omsætningen, hvad vilde Følgen deraf være anden end den, at de overflødige Banco-sedler vilde gaae tilbage til Banken for at verles med Solv, men de Sedler, der blive tilbage i Circulation, ville ligefrem beholde deres Priis. Jeg skal derfor ikke opholde mig videre ved de Bemærkninger, der ere fremkomne mod det jeg har yttret, men kun tillade mig at slutte med at sige, at det har ikke været paataent af mig at stille noget Vædringsforslag til den foreliggende Lov, idet jeg antager det for at være en Hovedsag, at den kan udkomme saa snart som muligt, da noget af Skatten allerede skulde være udfreyet paa nærværende Tid, og at det derfor, som det forekommer mig, maa være Hovedsagen ved denne Forhandling her i Landsthinget, kun at udtale sig om, hvorvidt de Principer, der have gjort sig gjældende igjennem Loven, ere hensigtsmæssige eller ikke, men derimod ikke med noget Vædringsforslag forhale selve Lovens Udgivelse.

Ordføreren: Jeg er aldeles enig med den ærede 5te Landsthingsmand for første Valgfreds (Ørsted) om, at der er flere af de Principer, som ligge til Grund for denne Lov, der ikke ere af den Bessaffenhed, at de burde blive anvendelige med Hensyn til en tilkommende Skattelov; men det var ogsaa under den udtrykkelige Forudsætning, at Saadant ikke vil skee, at Udvalget har tilraadet, at lade denne Lov ikke desto mindre passere, og det vil vistnok ogsaa være tilstrækkeligt i den Henseende, at det er blevet udtalt saavel i Folkethinget, som her, at det er de særegne Omstændigheder, og navnlig den Grund, at det er kun for denne ene Gang, at Loven skal gjælde, der have gjort, at man er gaaet ind paa de Grundsætninger, hvorpaa den er baseret. Med Hensyn til hvad den ærede 3die Landsthingsmand for 3die Valgfreds (Bessely) har anført, om hvem der egentlig skulde være ansvarlig for denne Lov, kan jeg i det Bessentlige henholde mig til hvad der er yttret af den ærede 1ste Landsthingsmand for Kjøbenhavn (H. P. Hansen). Jeg troer, at det er Folkethingets Forslag til en Lov, vi skulle behandle, men navnlig med Hensyn til hvad der er udtalt fra Regjerin-

gens Side i det andet Thing, antager jeg, at det ved denne Lov vil være saavel Regjerin-gen, som begge Thingene, der ere ansvarlige for samme. Med Hensyn til hvad der er om-talt om adskillige specielle Bestemmelser i Loven, maa jeg antage, at der vel Intet kan være egentlig stridende mod, at en Næringsstat ogsaa paalægges de Industriadrivende paa Landet. Det, som i Udvalget har gjort sig gjældende derimod, er Vanskeligheden i at udfinde det rette Forhold deraf, men da den ærede Finanzminister ikke udtrykkeligt har erklæret sig derimod, har Udvalget troet, at man ikke burde i denne Henseende tilraade noget Vædringsforslag til hvad der er vedtaget i Folkethinget, især hvis den ærede Finanzminister vilde nærmere udtale sig om, hvilke Grundsætninger han i denne Henseende vil følge. Hvad Skibsafgifterne angaaer, har, som allerede bemærket af en æret Landsthingsmand, næsten hele Udvalget været enig i, at det maaskee havde været heldigere, om denne Bestemmelse ikke var optaget af Folkethinget; men da de dog ere moderat ansatte, og kun gjælde for denne ene Gang, har man troet ikke at burde fremsætte noget Vædringsforslag derom. Der er tvende ærede Landsthingsmænd, der have meent, at der var ganske udeladt i Lovforslaget en Klasse, som der burde have været optaget deri og vel kunde have fortjent at betale deres Part af denne Skat, nemlig de Handelsreisende. Det er vist i og for sig fuldkommen rigtigt; men i og for sig vil den Sum, der derved kunde udkomme, ikke blive meget stor, og den vilde desuden blive vanskelig at erholde, idet, saavidt jeg veed, Bevillinger allerede ere udstedte til en heel Deel af dem, og hvor de ere, og hvorledes man overhovedet kan erholde Noget af dem; vil det være vanskelig at komme til Kundskab om. Disse Indvendinger ville vel imidlertid maaskee den ærede Rigsdagsmand, der har antydet at ville stille et Vædringsforslag, kunne overvinde; men i alle Tilfælde har Udvalget troet at burde i denne Henseende oppebie et nærmere Forslag i denne Retning. Den ærede Sekretair, som har talt (Røster), har fremført adskillige Grindringer imod Lovforslaget, som ogsaa have gjort sig gjældende i Udvalget; men netop de Grunde, der ere anførte, hvorfor man har